

13. Hushover Standaardmolen

Bijna een eeuw lang heeft te Hushoven, ongeveer op de plaats waar zich nu de Wilhelmus Hubertus verheft, een houten standaardmolen gestaan. Een goede afbeelding van de molen is er niet. Ze komt voor op enkele oudere tekeningen van het kasteel te Weert. Naast de inrijpoort zien we daarop heel vaag het silhouet van de molen in de verte.

Wanneer deze molen nu precies gebouwd werd, is evenmin bekend. Wel is er een mondeling overgeleverde traditie. Volgens dat verhaal zou een zekere Frencken uit Weert in het jaar 1803 molenaar zijn geweest zowel op de Binnenmolen als op de Buitenmolen. Toen geruchten de ronde deden, dat er weer een nieuwe molen bij zou komen, stapte Frencken naar de rentmeester, die de zaken voor de eigenaar behartigde. Hij maakte hem diets, dat hij de pacht voor zijn twee molens niet meer zou kunnen opbrengen als er nog een derde molen zo dicht in de buurt bijkwam. Aan het huurcontract werd daarop de bepaling toegevoegd, dat Frencken per jaar vierhonderd francs per molen minder huur zou mogen betalen, als er inderdaad een molen bijkwam. Toen dat nieuwe huurcontract van kracht werd, bouwde Frencken zelf die derde molen. Dat moet in 1804 zijn geweest, wat vrij aardig klopt met de officiële documenten waarin sprake is van het oprichten van een molen rond dat jaar.

Zekerheid hebben we pas in 1814, want dan wordt de Hushover standaardmolen in een ambtelijk stuk vermeld als eigendom van een Laurent Frencken. Nu overleed op 23 november 1815 te Weert een zekere Laurent Henry Frencken en het vermoeden is gewettigd, dat hij de mulder te Hushoven was.

Op 21 februari 1837 koopt Hubert Hermans en zijn vrouw Maria Catharina Hooffers voor 13.000 francs van de erfgenamen Frencken de molen, het stukje grond waarop deze staat, en bij het maalbedrijf behorende materiaal.

Drie jaar daarna, om precies te zijn op 8 september 1840, wordt burgemeester L. Beerenbrouck van Weert

eigenaar van de molen, die vervolgens op 29 juli 1857 overgaat in handen van een molenaar, die heel toepasselijk Jozef Meulen heet.

In de jaren negentig van de 19de eeuw is de molen heel kort eigendom geweest van Peter Jan Bocken uit Weert of van zijn weduwe. Vlak daarop mogen de beide broers Joseph en Pieter Meulen, molenaars van beroep, zich eigenaars van de standaardmolen noemen. Lang hebben zij van hun bezit niet kunnen profiteren. Rond het jaar 1904 wordt de molen door de bliksem getroffen, waarna het restant gesloopt wordt.

